

Gadu-gadu na fejsbuszku

Zdzisław i Stefan mają 15 lat. Ich najlepszym kolegą jest Alan. Rozmowa chłopców na portalu społecznościowym wygląda następująco:

Zdzisław: cze

Stefan: hej

Zdzisław: ct?

Stefan: nic a u cb?

Zdzisław: k

Stefana: co rb w sql?

Zdzisław: nudy...

Stefan: sa jakies spr i zad w tym tyg?

Zdzisław: nwm

Stefan: k zap sie alana

Zdzisław: ja spadam nq

Stefan: nara

Myślę, że niewielu dorosłych zorientowałoby się, to o czym koledzy ze sobą rozmawiali.

Tekst ten jest zapisany zgodnie z zasadami poprawności językowej i językowego savoir vivru powinien brzmieć następująco:

Zdzisław: cześć

Stefan: witaj!

Zdzisław: Co tam u Ciebie?

Stefan: Nic nowego, a u Ciebie?

Zdzisław: U mnie w porządku!

Stefana: Co robiliście w szkole?

Zdzisław: Nic ciekawego.

Stefan: Są jakieś sprawdziany i zadania w tym tygodniu?

Zdzisław: Nie wiem.

Stefan: Okej... Zapytam Alana.

Zdzisław: Już muszę kończyć. Do jutra!

Stefan: Do zobaczenia :)

Prawda, że dużo bardziej komunikatywny i czytelny jest ten dialog? Pamiętajmy, że o ile z kolegą lub koleżanką wypada rozmawiać samymi skrótami, o tyle z osobą dorosłą i w dodatku obcą, byłoby to zachowanie bardzo uwłaczające kulturze osobistej młodego człowieka.

Mateusz Piszka i Filip Kuchciński 2a

Czy wiemy o czym piszemy?

W dzisiejszych czasach praktycznie nieustannie jesteśmy cały czas jesteśmy on-line. Największym odbiorcą Internetu są nastolatki, używają oni wielu skrótów i emotikonów. Spróbuję rozszyfrować niektóre z nich i wyjaśnię, co oznaczają. Tematem symboli, czyli emotikonów, czyli popularnych buziek, zajęła się już moja koleżanka w oddzielnym artykule. Ja postaram się przybliżyć najtrudniejszy dla mniej aktywnych i starszych użytkowników Internetu, system porozumiewania się, czyli skrót

klawiszowe i slang internetowy. Oto przykłady niektórych skrótów:

AFK -oznacza osobę znajdującą się daleko od komputera lub sam stan znajdowania się daleko od niego.

ZW– oznacza „zaraz wracam”.

BTW – „przy okazji ,

EOT -koniec

IMHO - „moim skromnym zdaniem”. Ma takie samo znaczenie jak *IMO*.

IMO– „moim zdaniem”

LOL- „śmieję się na głos”

OMG – dosłownie „o mój Boże”

K- ok

CB- Ciebie

NW- Nie wiem

THX – „dzięki”.

143- "I Love You" (cyfry oznaczają ilość liter w słowie)

YOLO - You Only Live Once, czyli żyje się tylko raz. Podkreśla spontaniczność zdarzeń, synonim młodości i szaleństwa. Często używany jako wymówka dla nieodpowiedzialnych zachowań, które nie przystoją szczególnie dorosłym.

SWAG - posiadanie stylu gwiazdy, osobowość i postawa podziwiana przez innych; podkreślenie swojej wyjątkowości. Dla wielu równoznaczne z lansem, czyli chwaleniem się innym swoim wyglądem, posiadanymi gadżetami, ale także osiągnięciami. Każdy ma inny SWAG = każdy ma inny styl.

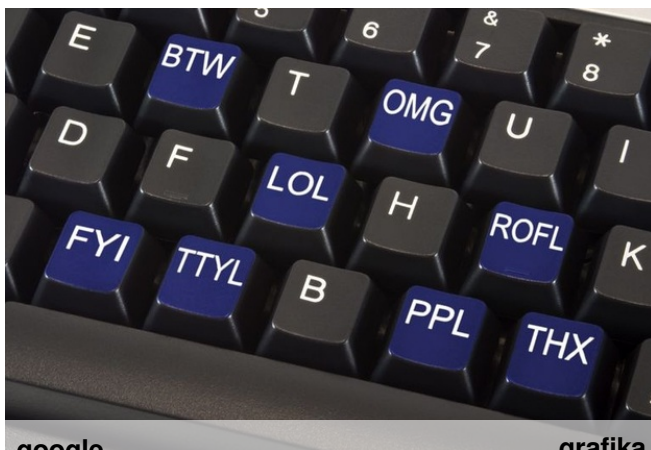
NO- LIFE- Osoba, która większą część swojego czasu spędza na danej czynności, np. siedzeniu przed komputerem, ale również nauce czy czytaniu. Zazwyczaj izoluje się od reszty społeczeństwa w celu całkowitego oddania się wykonywanemu zajęciu.

Wyżej wymienione skróty są najczęściej używanymi w Internecie. Prawie każdy użytkownik sieci ich używa. Mam nadzieję, że teraz już ci, którzy nie znali znaczenia tych symboli będą wiedzieli, co oznaczają i, być może, wykorzystają je lub sformułowania slangu, w rozmowie ze znajomymi. Uwierzcie, znacznie przyspieszają one proces komunikowania się. O wiele szybciej wystukamy przecież na klawiaturze trzy znaki niż trzy słowa. Pamiętajmy jednak, że podobnie jak emotek, tak

i skrótów nie możemy użyć w każdej sytuacji. Tego wymaga od nas językowy savoir vivre. Jeśli wiemy, że adresat naszej wypowiedzi nie zrozumie jej zapisanej samymi skrótami, poświęćmy troszkę więcej czasu i zapiszmy naszą wiadomość pełnymi zdaniami.

Połączymy wówczas przyjemne z pożytecznym. Nie uznaję nas za troglodytów, a przy okazji rozwiniemy troszkę swoje słownictwo. Na lekcje języka polskiego, jak znalazł.

Filip Kuchciński kl. 2a

Emotikony - język dzisiejszej młodzieży

Emotikony to tzw. uśmieszki utworzone ze znaków tekstowych. Każdy w dzisiejszych czasach je zna i lubi. W konwersacji wyrażają one nastrój osób piszących ze sobą.

Zwykle emotikony składają się z przynajmniej dwóch części: „oczu” oraz „ust”. Inne emotikony mogą mieć inne „części ciała” np. „nos”, „brwi”

Emotikon lub **emotikona** (ang. *emoticon*), **uśmieszek** (*smile, smiley*), **buźka** – złożony ze znaków tekstowych wyraz nastroju, używany przez użytkowników Internetu.

Symbole te używane są bardzo często, sądzą, że nawet za często. Musimy pamiętać, że istnieją sytuacje, gdy „buziek” do tekstu dodawać, w żadnym wypadku nie powinniśmy. Istnieje niepisana zasada, według której emotikonów nie dodajemy, gdy tekst dotyczy poważnych spraw. Nie używamy ich także, absolutnie, w sytuacjach oficjalnych. Nie można ich umieszczać w żadnego rodzaju pismach urzędowych. Byłoby to dowodem braku podstawowej kultury językowej. Emotikony powinny rozśmieszać ludzi lub nakierowywać ich, by wiedzieli w jakim nastroju jest nadawca tekstu.

Przykładowy tekst z użyciem Emotikonów:

Dzisiaj był piękny słoneczny dzień. No jakże nie miałby być piękny, skoro to pierwszy dzień wakacji! Postanowiłam się przejść na plażę, ale ku memu zdziwieniu :o zerwała się ogromna burza! Nie wiedziałam co zrobić :s

*W sumie dzień nie był taki zły, ponieważ burza tak szybko się skończyła jak zaczęła :D
Jak już wcześniej wspomniałam, poszłam na plażę ze znajomymi :p
Ku mojemu rozczarowaniu było tam strasznie tłoczno.
Po prostu nie było gdzie usiąść
W pewnym momencie pewien chłopak wprawił mnie w zakłopotanie :\$ Poprosił, abyśmy usiedli obok niego.
Po kilku wymienionych między sobą zdaniach, zauważyliśmy, iż świetnie nam się ze sobą rozmawia.
Zupełnie niespodziewanie zaczęła się między nami rozwijać prawdziwa przyjaźń, która trwa do dziś.
Tamten dzień wspominam, jako wyjątkowo udany.
Jestem szczęśliwa! :3*

Olivia Wąsik 2a

Aż 75% uczniów, spośród respondentów, używa polskich znaków. Przyznam, zdziwiła mnie tak duża liczba. Następnie zapytaliśmy, czy nasi koledzy i koleżanki używają skrótów. Okazało się, że robi to 81% badanych. Na pytanie: Czy używasz w swoich wypowiedziach emotikonów?, aż 92% odpowiedziało twierdząco. Wniosek z tego taki, iż doskonale znamy symbolikę Internautów, bo sami nimi w ogromnej większości jesteśmy. Spiesząc się nieustannie, skracamy niesamowicie nasze wypowiedzi, zapominając niestety o słowach mistrza Juliusza Słowackiego, który radził, aby „Język giętki powiedział wszystko, co pomyśli głowa”. Starajmy się więc, drogie koleżanki i szanowni koledzy korzystać z olbrzymiego zasobu słownictwa naszego ojczystego języka.

Mateusz Piszka i Filip Kuchciński 2a

Jak piszemy na portalach społecznościowych?

Czy podczas pisania na portalach społecznościowych używasz skrótów?

Mateusz

Piszka

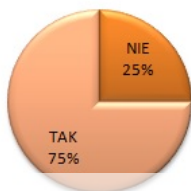
Czy podczas pisania na portalach społecznościowych używasz emotikonów?

Mateusz

Piszka

Czy podczas pisania na portalach społecznościowych używasz polskich znaków?

Filip

Kuchciński

Zastanawiało nas, jak młodzież pisze na portalach społecznościowych. Przebadaliśmy 63 osoby z naszej szkoły i doszliśmy do następujących wniosków.

Netykieta - zasady kultury internetowej

Co to jest Netykieta?

Netykieta jest to przyzwoite zachowanie się w Internecie. Osoby, które systematycznie łamią zasady netykiety mogą spotkać przykre konsekwencje takie jak np. zgłoszenie nadużycia do działu abuse i odcięcie „niegrzecznego” osobnika od określonej usługi internetowej przez jej administratora.

Na czym polega Netykieta?

Ma pomóc w kulturalnym porozumiewaniu się w Internecie. Każdy serwis ma ustalone swoje punkty Netykiety. W Internecie każdy ma prawo do wyrażania swoich poglądów, lecz ważne jest zachowanie kultury wypowiedzi oraz szanowanie opinii innych.

Podstawowe zasady Netykiety:

Staraj się sprawdzać/kontrolować pocztę codziennie.

- Staraj się nie przekraczać wyznaczonego limitu przestrzeni dyskowej przyznanej dla Twojego konta.
- Usuwać przeczytane wiadomości i zbędne pliki z serwera, tak by nie zajmować niepotrzebnego miejsca na jego dysku.
- Kontroluj swoje dyskiety i pliki dyskowe programami antywirusowymi.
- Przed wysłaniem załącznika do listu, sprawdź go programem antywirusowym.
- Jeśli chcesz wysłać pocztą elektroniczną duży plik do konkretnej osoby - ustal z odbiorcą, czy może przyjąć tak duży załącznik. Ewentualnie podziel go na kilka listów lub skompresuj, używając specjalnych programów kompresujących.
- Nie rozsyłaj żadnych reklam bądź informacji do użytkowników, którzy wcześniej nie wyrazili zgody na taką korespondencję.
- Nie nadawaj listom wysokiego priorytetu ważności, jeśli nie jest to niezbędne.
- Żadna linia listu nie powinna mieć więcej niż 70 znaków. Dłuższe linie mogą sprawiać problemy niektórym systemom pocztowym.
- Kiedy odpowiadasz na wiadomość/list, staraj się nie cytować całego listu, a jedynie tę część, której dotyczy Twoja odpowiedź.
- Staraj się pisać zwięźle i na temat.
- W jednym liście poruszaj tylko jedno zagadnienie. Nie pisz listów składających się z dużej liczby stron.
- W listach umieszczaj krótki podpis (sygnaturę). Powinien on zawierać Twoje imię, nazwisko, adres, ewentualnie telefon i nie powinien być dłuższy niż 4 linijki.
- Przestrzegaj warunków licencji i praw autorskich, cytując - podaj autorów.
- Nie używaj słów i zwrotów powszechnie uznanych za wulgarne.
- Pisz zawsze małymi literami, chyba że chcesz wyrazić szczególne emocje.
- Odpowiadając na wiadomość na grupie dyskusyjnej (w większości przypadków program pocztowy automatycznie kieruje odpowiedź na tę listę), sprawdź w nagłówku listu do kogo został przez program zaadresowany - na listę, czy też na prywatny adres autora listu.

Oliwia Wąsik 2a

Językowy poradnik savoir vivre

Większość z nas popełnia błędy ortograficzne i językowe. Nie zdajemy sobie sprawy, jak łatwo jest się ich pozbyć z naszych rozmów. Spróbujemy pokazać wam kilka błędów, których używamy nagminnie.

Podstawy savoir vivre.

Proszę, dziękuję, przepraszam, do widzenia to słowa z którymi każdy młody człowiek powinien być za pan brat. Skinienie głową czy ukłon są najprostszą formą uprzejmości. Pozdrawiać można także uśmiechem albo krótkimi zwrotami - „Cześć” wśród młodzieży, „Dzień dobry”, „Dobry wieczór”.

Pozdrawia się ludzi bardzo bliskich, ale i znanych tylko z widzenia. Są jednak takie miejsca, w których pozdrawia się ludzi całkiem sobie obcych, np. w górach, w lesie czy w przedziale kolejowym, jest to forma grzeczności i szacunku.

Dobre maniery i wychowanie na co dzień, poprawne zachowanie w różnych sytuacjach, etykieta na oficjalnych spotkaniach i przy innych okazjach - w czym tkwi sedno sprawy? Savoir-vivre czyli ogląda, dobre maniery, bon-ton, konwenans towarzyski; znajomość obowiązujących zwyczajów, form towarzyskich i reguł grzeczności obowiązujących w danej grupie. Zasady savoir-vivre'u dotyczą przede wszystkim kilku głównych dziedzin życia: nakrywania, podawania do stołu i jedzenia, wyglądu, prezencji, form towarzyskich i komunikacji. Powinny być one obecne w życiu kulturalnego człowieka.

Poznałem czy zapoznałem się z kimś?

Niektórzy z Nas myślą, że najpopularniejszym odpowiednikiem czasownika poznać jest forma zapoznać. Są oni jednak w wielkim błędzie. Często mówimy zapoznałem miłą dziewczynę, zapoznałam przystojnego chłopca. Zamiast poznałem miłą dziewczynę, poznałam miłego chłopca. Nikt nie wie, że dodając przedrostek za- zmieniają znaczenie zdania. Ich wypowiedzi znaczą tyle, co „zaniedbałem miłą dziewczynę, zapomniałem o niej”, „zaniedbałam miłego chłopca, zapomniałam o nim”.

Kiedy „mnie”, kiedy „mi”? Oto jest pytanie.

Wielu nastolatków i dorosłych ma problem z krótkimi i pełnymi formami zaimkowymi: mi, ci, cię, go, mu – mnie, tobie, ciebie, jego, jemu. Dorośli uważają, że pełne formy są poprawne, a dzieci z kolei nadużywają form krótkich. Często młodzi ludzie nie zdają sobie sprawy, że na początku wypowiedzeń muszą pojawiać się zaimki pełne. Natomiast w środku zdania powinniśmy używać form krótkich: mi, ci, cię, go, mu: zrób mi, dać ci, widzę cię, lubię go, ufam mi. Są to jedyne poprawne konstrukcje.

Przykłady: Mnie się to bardzo podoba.

Mi się to podoba.

Jutro przyniosę Ci książkę.

Jutro przyniosę Tobie książkę.

Szłem czy szedłem do sklepu?

Poszłem, przyszedłem, doszłem, weszłem, zaszłem – mówi tak co trzeci chłopak w Polsce. A co czwarty – wzięłem, zacząłem, zapięłem. Nikt nawet nie przypuszcza, że są to niepoprawne formy gramatyczne! Ponieważ dziewczyny i kobiety mówią: poszłam, przyszłam, doszłam, weszłam, zaszłam, wzięłam, zaczęłam, zapięłam mężczyźni wzorują się na płci przeciwnej i tworzą złe formy. Przypominamy, że męskie postacie tych czasowników to: poszedłem, przyszedłem, doszedłem, szedłem, zaszedłem oraz wziąłem, zacząłem, zapiąłem.

Jestem w radio, w studio, czy może w radiu, w studiu?

Jeszcze do XVIII wieku Polacy chodzili do teatrum, zakładali fundamentum, modlili się przed Sakramentem, mówili o jakimś obiekcie. Jednak po jakimś czasie częśćka – um odpadła od wyżej przytoczonych form. Od tej pory odmienia się te słowa tak jak w wymienionych przykładach: teatru, fundamentu, Sakramentem, o obiekcie. Takiemu przystosowaniu uległy również słowa radio i studio. Do dziś wielu Polaków słucha czegoś w radio, siedzi w studio i obie te formy można uznać za poprawne. Ale możemy już też słuchać czegoś w radiu czy siedzieć w studiu.

Na dyskotece – w dyskotece

Często zadajemy sobie pytanie, czy chodzimy na dyskotekę, czy do dyskoteki?

Było się na dyskotece, czy w dyskotece? Kiedy dyskoteka była tylko „typem, rodzajem imprezy rozrywkowej”, chodziło się **na** dyskotekę, ponieważ dyskoteki się urządzało, organizowało.

Ale od niedawna dyskoteki stały się też instytucjami kulturalno-rozrywkowymi. Od tej chwili stała się ona miejscem rozrywki, a co za tym idzie- zaczęliśmy chodzić **do** dyskoteki. Reasumując: jeżeli mamy na myśli typ rozrywki, używamy formy „na dyskotece” a gdy mamy na myśli miejsce, poprawną formą jest „w dyskotece”.

Umią zamiast umieją.

Bardzo rozchwiana gramatycznie jest odmiana dwóch czasowników – umieć rozumieć. Wiele osób pisząc emaile posługuje się błędnymi postaciami ja umię, ja rozumię. Należy używać poprawnych form takich jak: „ja” umiem, rozumiem, „ja” nie umiem, nie rozumiem – z m na końcu (czyli z zamkniętą buzią). W 3 osobie liczby mnogiej z kolei zapominamy o części „ej”, która musi się pojawić (oni, one rozumieją, oni, one umieją).

Zbyt szybko śpieszy nam się do ślubu...

Chcąc zabłysnąć swoją wiedzą na lekcji podnosimy rękę

I krzyczymy na całą klasę „proszę panią”. Nie zdajemy sobie jednak

sprawy, że prosimy jest to wielki błąd, ponieważ konstrukcją „proszę panią” możemy się posługiwać tylko w znaczeniu: zapraszam panią, proszę panią o **rękę**. Należy pamiętać, że zwrotu „proszę pani” używamy tylko w formie grzecznościowej.

Kiedy fajnie, a kiedy miło i przyjemnie?

Często nadużywamy słowa „fajny”. Niech ono będzie obecne w naszych rozmowach z kolegami i koleżankami. Pamiętajmy jednak, że kiedy piszemy wypracowanie, list do ważnego urzędnika, czy też odpowiadamy na lekcji starajmy się używać wyrazów bardziej oficjalnych takich jak: miły, przyjemny, udany, cudowny, piękny, atrakcyjny. Nagminne używanie słów: fajny, fajna, fajnie nie jest **fajne**.

Pamiętajcie, abyście zawsze używali poprawnych form gramatycznych, stylistycznych i językowych.

Michał Hebda i Mateusz Piszka

Na podstawie książki Jana Miodka „Ojczyzna Poliszczyna”.